

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 28 d' Octubre.—S. Simó y S. Judes Tadeo apóstols.

Dill. 29.—~~X~~ S. NARCÍS b. y mr.

Dim. 30.—Sts. Claudi mr., y Serapi b.

Dimec. 31.—S. Quintí mr.—*Vigilia.*—*De-juni.*

Dij. 1 de Novembre.—~~X~~ LA FESTA DE TOTS ELS SANTS.

Div. 2.—La Commemoració dels fiels difunts y Sta. Eustoquia vg. y mr.

Dis. 3.—Els innumerables mártirs de Zaragoza y S. Armengol b. y cf.

• QUARANTA HORES.—Avuy conclouhen en la iglesia de Ntra. Sra. del Turá, demá passarán en la del Inmaculat Cor de Maria.—La exposició de S. D. M. comensa á las cinch.

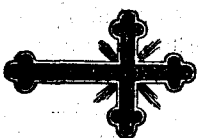
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	15'00	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	14'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	15'00	«
Bessés.	18'50	«
Ljubins.	11'00	«
Patates (carga).	08'00	«
Ous (dotzana).	01'25	«

Núm. 18.

PRIMER ANIVERSARI DE LA MORT DE LA

Srta. TERESA GASSIOT Y MAGRET

ocorreguda el día 26 d' Octubre de 1899.

D. S. G. G.

Sos pares D. Joan y D.ª Francisca, germans Joan, Jaume, Joseph: germanes Josepha, Maria, Concepció y Angelita, oncles, ties, cosins, cosines y demás parents (presentes y ausentes) pregan á llurs amichs y coneguts la renovin en ses oracions, y se serveixin assistir al OFICI FÚNEBRE que 'n sufragi de la seva ànima, tindrà lloch lo próxim dissapte, día 3 de Novembre, á les deu del matí en l' iglesia Parroquial.

Olot, Octubre de 1900.

Per respecte á la santetat del temple, el dol se dona per despedit.

El Exm. é Ilm. Sr. Bisbe d' aquesta diócesis concedeix 40 dies d' indulgencia per cada missa, comunió ó part de Rosari que s' apliqui en sufragi de la difunta.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS
 dirigir-se á la
 Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
 Un any. 5'00 Pesse.
 Semestre.... .. 2'50 «
 Pago adelantat.

Al pendrer possessió de la Capitania general de Madrid, en Weyler ha dit que *es necesario convencer al pueblo de que el ejército no fué culpable del desastre, y que es preciso que se procure demostrar que nuestro ejército puede figurar en primera fila entre los ejércitos de Europa.*

No tenim res que dir ni en una cosa ni en altre, y fins que hi tinguessim alguna cosa que dir, potser no podríam dirho.

Peró encare que nosaltres no hi tinguém res que dir, no pensavan pas aixís áre fa dos anys els diaris de la flamarada; al contrari, que 's despenjavan ab algunes consideracions y alguns calificatius que no s'assemblavan de res ab el que deyen quan els primers engrescaments.

Nosaltres ni ventárem les campanes en senyal de festa quan la declaració de la guerra als Estats Units, ni tocárem á morts quan el que 'n diu en Weyler *el desastre*. Com tenim lo dó de fer profecies, ens varem limitar á pendre nota de com estavam avans de les primeres canonades y á tornar-ne á pendre de com quedarem lo dia que 's'va enjegar la darrera. Avans,

més ó menos nostres, teniam Filipines, Cuba y Puerto-Rico, una pila de barcos á Cavite, una munió á Cuba y Puerto-Rico, y *ab rumbo desconocido* aquella escuadra que quedá estabellada devant de Santiago sense poder fer res més que escrostonar la pintura d'un barco americá. No varem fer res més que pendre acta d' aixó y dels centenars de canons més ó menos bons—alguns boníssims—que se 'ns quedaren els americans per la rahó del perque si y per comprobar el que assegurá en Weyler á la guarnició de Madrid.

Y consti que si en lloch de dirho en Weyler, que es un polítich de tomo y lomo ho hagués dit un altre capitá general de Madrid, no 'n fariam barrret ni gorra, perque no 'ns hi dediquém á escoltar les converses pel forat del pany y perque, que 's cregui aixó ó que 's cregui alló, la guarnició de Madrid no ha de influhir en lo fret que farà pels Reys á Moscou ni la calor que farà per Nadal á Buenos-Aires. Dihentho en Weyler, acusat per en Silvela y per en Sagasta dels nostres desastres, no creyém que sigui cap pecat fer recaure sobre d' ell *el desastre*; sobre d' ell que tenia

mando sobre més de trescents mil homes entre soldats y voluntaris.

Pero barrinant barrinant m' agrada-ria que algú m digués qui 'n te la culpa de les passades vergonyes. Que barrinés nit y dia y deu anys seguits per donar una explicació acceptable de per qué á Subic no s' hi pogué refugiar la esparverada esquadra d' en Montojo, y per que la illa del correjidor no enjegá ni una mala canonada dels seus canons dolents als barcos d' en Devey, y per que al castell del Morro de Santiago no hi havia més que quatre canonots del any de la Pico, y per que desembarcaren els americans com y de la manera que volgueren á poques millas de Santiago, y per que tinguerem de fer á corre-cuyta y de qualsevol mal amén Jesús les bateries del peu de Monjuich y les que hi ha encare allí al Poble Nou, y per que firmaren la vergonyosa pau de Paris, y per que s' entretenian els ebanistes en arreglar la *Numancia* per dins com si s' hi tingués de donar un ball. M' agradaria qu' en Weyler m' expliqués qui 'n te la culpa de aquestes coses, perque aquí á Espanya, gracies á Deu, no s' hi ha ficat la mala costum de Fransa de que un Thiers y un Freycinet prenguessin de les mans dels militars la organisió del art de la guerra y un Lackroy prengué de mans dels marinos la direcció suprema del art de la mar. En Silvela se va quedar darrerament, pero va ser perque, com no teniam barcos, tant era que fes disbarats com que no 'n fes.

Si 'ns escoltém als uns y als altres resultarà que la guerra ab los Estats Units la varem perdre perque aquests van guanyar. No perque donguessin realment probes de valor, y perque tinguessin bons soldats de mar y terra, y perque no 'ls hi faltessin tiros pels seus monstruosos ca-

nons, y perque sapiguessin posar les bales allí mateix ahont apuntavan, sino que varen guanyar per la sola y única rahó qu' en Muley doná al emperador en *La Butifarra de la llibertat*.

Que jo sàpiga, may he manat cap batalló, ni may he dirigit cap maestra, ni may he anat á Inglaterra per veure si als barcos que 'ns feyan no hi planyian la corassa, ni sé hont parau les *Forges et Chantiers* de Fransa, ni he estat á Cartagena, ni al Ferrol, ni á la Carraca, ni al Nervion. No he tocat un *mauser* en tota la vida, y de bales de *mauser* no n' he vista més que una de sucre que va sortir de dintre una sorpresa que vaig comprar per un xavalet. Els canons moderns no se com son fets, perque no es aquest el meu ofici y perque 'ls canons d' artilleria de ca 'l Ortelli no 's carregavan per la culata. No he estat á Monjuich més que 'l dia de anar á seguir monuments, y á la Ciutadela quant era petit no hi anave més que 'ls dijous á buscar les pilotes dels soldats, que queyan per la finestra á un magatzém de que estava encarregat un senyor vellet que venia á casa. De manera que, ni buscant tres peus al gat, ningú pot donarme cap culpa del *desastre* de que parla en Weyler. A la meua dona li he preguntat si ella 'n te cap culpa y m' ha dit que no, als caixistes y maquinistes de la impremta també 'ls ho he preguntat hi diuen que ni saben com va anar alló, que com eran tant lluny y no tenian ulleres de llarga vista, no se 'n varen poder fer cárrech. En Sagasta y en Silvela y en Tetuán y en Romero, ja saben que son uns angelets y que no hi han remanat en res ni per res en les coses d' Espanya. Al bisbe no cal ni preguntarli. L' Auñon tampoch hi te cap responsabilitat, al contrari que va fer sortir la esquadra d' en Càmará

per anar à carregar corones de llaurer no sé à quin paratje. En Weyler ja ho veuhien, tampoch hi te res que veure ab aquell *desastre*. L' emperador de la Xina encare no 'n deu estar enterat. En Mencheta y 'l director de *La Publicidad* y 'ls del *Heraldo* y l' *Imparcial* no varen fer res més que ressenyar victories, victories que ells ja sabian que teniam de conseguir havétnosles ab aquells borratxons que en temps de pau ells mateixos se varen arborar el *Maine* y que tenian generals de terra y que 's posavan en mànigues de camisa pels afores de Santiago, igual que si s' estiguessin à la torra y no tinguessin por de que 'ls hi arribés cap foraster.

Com va succehir, donchs, que perdessim barcos canons y tres trossos de terra que tots plegats feyan més de mitja Espanya? Donchs molt senzill: que aixís com en els temps prehistòrichs un terremoto va ensorrar la Atlántida y 'ns ne deixà no més que algun que altre turó que son avuy les Canaries y altres arxipélachs escarransits dels inglesos y dels portuguesos, un altre terremoto, que no 'l varen sentir més que les orelles de alguns pobres minyons, se 'ns n' endugué Cuba y Puerto-Rico y Filipines.

Barrinant barrinant, trobém que no pot ser ningú més que 'l terremoto qui 'ns ha deixat sense camisa. Y com que ab el mal génit de la naturalesa no hi valen consells de guerra, ni esbravamenta dels patrioters, ni judicis de la historia, resultarà que tothom te rahó, fins en Weyler en les dues coses que diu y que les hem copiat subratllades d' un telégrama d' en *Brusi*.

A no ser que la culpa la tinga 'l gat de casa, que es l' únich que m' he descuydat de preguntarli.

Are veyám: que li costaria à n' en Weyler de no parlarne més d' aquella

tristíssima campanya? No ho tenim perdut el que varem perdre? Donchs no 'n parlém més y acabemnos de regenerar. No fem com una senyora molt entranta de casa, que perque à Bethém li han pres tres vegades el portamonedes, no sent que parlin de lladres que no ho torni à contar ab tots els detalls. No ho sé; pero jo 'm crech que si 'l lladre sapigués que tenia de retréureli tant la seva malifeta, no li hauria pas ficat la mà à la butxaca. Y no ho creguin que 'l portamonedes li caygués trayentse 'l mocador. Jo ja li pregunto cada vegada que sento que ho explica; pero sempre 'm diu que no, que un dia va ser un home que anava ab brusa; l' altre que era un home que duya gech y feya veura que resava, y altre que era un que duya pesa llarga y badava molt. Ab aixó, vigilin de no tenir aprop à ningú que dugui americana ni brusa ni pesa llarga, perque 's trobarian sense portamonedes, lo que no deixà també de ser un *desastre* per una que no tinga la paga d' en Weyler.

Y expressament no volém dir res d' alló de les *ordenanzas* de que també parlà als oficials de la guarnició de Madrid y dels *antagonismos* que diu que hi ha entre les *distintas armas*.

Com dels suscriptors de *La Renaixensa* de cada cent els noranta nou son paysans y no 'u saben res d' aquestes coses, val més que 's quedin ab la seva santa ignorancia. Que 'ls hi fa qu' en Weyler tingués dos anys endarrera un peu de Absolutisme y un altre à la República, segons deyan els admiradors del casi pacificador? Qué saben ells de si alló està renyit ó no està renyit ab les *ordenanzas*?

Y no 'n parlém més d' en Weyler, perque ara ja no es l' home polítich d' avans. Are, segons nos té dit, no es més que Capitá general de Madrid y

volçador de ministeris. No te altre obligació avuy que vetllar per al be del exèrcit, per aquest exèrcit, que per la culpa d'en Sagasta no 'l pogué acompanyar á la projectada expedició als Estats Units que tant engrescats tenia als periodistes que pensan ab els peus y que 'l cap no més el fan servir de penjador pel barret perque no 'ls hi escalfin si se 'l deixan sobre una cadira.

(De *La Reinaixensa*.)

MAL VENT

De tots els vents que sentim bufar per nostres serres y planes el més dolent es el ponent.

Que 'l blat sia apunt de madurar y bufi una jornada tant sols aquest ma-lehit ayre, ja 'l tenim mort de repent sense acabar de granar; á n' el fajol el tracta de la mateixa manera, fins se sol entretenirse en ferli correr les monjoyes pe 'ls camps desgranantlo; casi be sempre es ell qui espolsa el fullám dels arbres després que l' ha despenat ab son baf calent; no hi ha trampol més terch y durader que 'l de ponent, es el que repeteix més les brinades; fora la tramontana es el que trenca més vidres y aterra més xamineyes; es el vent més embustero de tots; se sol presentar tebi ó xafegós hasta en el temps més fret y es el que causa més refredats; no 'n fa may que no causi dany, si més no, carrega 'l cap á tothom; també sol enviarnos la mandra que tregina del seu país; si s' enfada també arrenca 'ls arbres y aterra els pallers; es el que aixeca més polsagueres; el que asseca més depressa la terra y el que 'ns malmet les llangonisses. Si ancu á cassar y fa ponent torneusen á casa vostra que no mataréu pas res; en fi,

tots els mals que puga portar un mal vent, temeulos d'aquest. Ve d' una mala banda y d'allà 'ns porta totes les pestes y lo que fa més rabia es que sempre que bufa ho fa ab tota la barra que sol arribar de Santa Magdalena fins al Grau.

M.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

25 d' Octubre.

En aquesta comarca encare que poca ha sigut regular la cullita dels rahims, donchs son moltes les families que han fet vi per tot el seu gasto del any. També hi ha ajudat molt la grossa y forta anyada que hi ha hagut en l' Ampurda, que tant aquí com en molts punts s' han encarregat rahims de per aquells indrets.

La anyada de les olives en general es forsa acertada, sino que la gran plaga del corch les deixa sense sustancia, no deixant de causar grossos perjudicis á tota la comarca, donchs ja fa uns quatre anys que estém perseguits d'aquesta plaga fent de que 'ls olis que surtian de per aquí tan purs y tan bons hi ha molt temps que 'ns hem de conformar ab els que venen, lo que no deixa de ser molt gran y grossa la diferencia.

Son molts els dies que 's presentan arrufats y frets, verdaders dies d' hivern, fent molt sovint algunes plogudes y causant algunes avingudes en el riu Fluviá, donchs les terres se troban del tot assahonades esperantse ab gran gust els dies clars y serens y ben iluminats per poguer empender la tasca de les sèmbras dels blats, siguent ja en gran número que 'l tenen á la terra, desitjant que surti bona y abundantissima.

El corresponal.

CAMPRODÓN.

25 d' Octubre.

La junta de la societat coral *La Camprodonense*, molt acertadament, á n' el meu ju-

dici, ha disposat adquirir un local propi per ensayts corals, teatrals y demés actes de dita societat. Aixís donchs, d'avuy en avant tindrà el seu domicili en una casa del carrer de València coneguda més que per altre nom per «casa nova de can Muyó.» Desde aquí ens façulta la Junta per dar un miler de graciés á l' Ajuntament per haver deixat utilitzar la sala de la casa de la vila, lo que gustosament compleixo.

Diferétes vegades desde aquest setmanari y desde les planes del *Diari de Catalunya* hem fet públiques les queixes dels veïns de l' hermosa plassa del Prat, ells mateixos en diferents punts y reunions s' han queixat en rahó qu' els hi sobra de que no s' els atèngui, però nó, tot aixó no importa res, tot aqueix cúmulo de queixes y rahons que s' han fet públiques, no valen la pena perque nostre Corporació Municipal se prengui la molestia de reunir-se una sola vegada. La plassa del Prat, la mellor que sens disputa tenim, servirà de corral pesi á qui pesi, els veïns y transeunts si no poden aguantar de fortor qu' es tapin els nasos, y la junta de sanitat? que fa, que no té orelles, que 's cega; jo crech que sí, es sorda y muda de conveniencias.

El corresposal.

RIDAURA.

27 d' Octubre.

La setmana que acaba de transcórrer ha sigut d' un temps rúfol y humit que ha dificultat l' operació de la sega del fajol y aplech del blatdemoro, quals esplets han sigut més que regulars, gracies á lo llarga que ha sigut la tardor, faltant aquest any les gelades primerenques y ventades, que tant mal acostumavan fer.

Ahir se celebraren en aquest poble els Funerals per l' etern descans de l' ànima de don Joan Plana y Colomer, els quals se vegeren molt concorreguts.

En Joan Plana era persona que gosava de moltes simpaties y que per sos bons sentiments s' ha fet molt sentida sa perdua.

Hem vist la cayguda del govern d' en Silvela, ab la indiferencia á que ja ens han habituat els governs centralistes, contribuint aixó á que se sumin nous adeptes á nostra causa.

El corresposal.

CRÓNICA LOCAL.

Altre volta y ab verdader sentiment, hem d' insistir en rebatre lo que baix la fe de son corresposal y d' altres persones, diu nostre company local en la premsa respecte al miting catalanista últimament celebrat á Besalú. Nosaltres presents al acte; tenint, gracies á Deu, bon ohido, y colocats á dos passos dels oradors, res; absolutament res entenguerem de lo que ha motivat les inculpacions de nostre company.

Però com afirmant l' un y negant l' altre fora cuento de may acabar, y com certes inculpacions portan més qua de lo que á primera vista sembla, es indispensable que aném al grà de la cosa, vindicant nostre bon nom de cristians y no permetent que s' acusi al Catalanisme d' indiferent en religió, ni sisquera ab acusacions tant ridicules com la del corresposal de *El Deber*, bona més aviat per mostrar l' inquina y l' apassionament del que escriu que no la convicció ab que està de lo que publica.

En efecte, precisament en el dia en que 'ls catalanistes de Besalú celebraren una solemne funció religiosa per fer benehir la *senyera* que 'ls serveix de guia, se li acut al corresposal agafar el rabe per les fulles y estirgassar els conceptes d' un orador, tot ab el sanitos objecte d' acusar poch menos que d' atea á tota l' Agrupació! Suposant, y es molt suposar, que alguna frase nebulosa s' hagués dit, recordant l' espectacle del dematí y altres consideracions que recordar es just, ¿no era més caritatiu tirar el plet á bona banda que complaurers malévola en escullirla á modo de fanch ab que tacar als que en catalá pensan y senten? El ser caritatiu ens apar molt més católich que no l' ofici d' injuriador, y es ben clar que

's deixà portar per corrents d' injuria aquell que 's distreu en motejarnos d' irreligiosos.

Ben sabut es que 'l Catalanisme es una tendència verament patriòtica que voldria tornar á Catalunya l' estat de gloria y honrada administració que tenia en son passat, quan eran catalanes ses lleys y catalans sos administradors. ¿Quin es el passat de nostra terra en els temps que envejém? ¿Fou una época de ateisme..... de lliurepensaduria ó de protestantisme? ¿No fou precisament la religió catòlica la que informá nostres lleys, creá nostres bones costúms y 'ns doná la condició de poble civilisat? Donchs si aixó volém y perseguim y si, ademés, nasquerem tots els catalanistes y vivim, gracies á Deu, dintre el gremi de l' Iglesia Catòlica, ¿ab quin dret un corresponsal anónim ve á difamarnos ab la suposició de renegats?

L' afany d' excomunicar á dreta y esquerra, flaca de molts que no tenen semblant missió, ha portat ja prous perturbacions en les concien-cies de nostre país perque sia necessari promoure 'n d' altres. El mateix partit carlí, 'l més incondicionalment catòlich, s' ha vist titllat d' heterodoxo y fins d' ateo, per molts desdixats que han acabat essent pedra d' escàndol y als que l' Iglesia te de condemnar á cada pas. Veurém si ara li tocará al Catalanisme 'l torn d' esser el cap de turch que rebí les pedrades dels atrabiliaris; pero habentnos ja ensenyat l' experiència ahont portan semblants entreteniments, ho sentirem pe 'ls infelissos que no tenen el bon gust de buscarse una feyna més agradable.

En la última sessió celebrada per nostre Corporació Municipal acordá fer algunes obres en les administra-

cions de telégrafos y carteria per la deguda separació de una y altre.

Ja que de correus parlém, aquesta setmana ha sigut una d' aquellas qu' els periódichs han vingut de totes maneres, á voltas per las Planas, altres per Girona y algunes que per venir de Barcelona han estat tres dies pel camí. No sabém de que pot ser causa; però ja qu' el senyor Marqués del Portago rebaixá la categoria d' Olot posantnos en lloch d' Administració de correus una modesta carteria, bo fora que 'l ministre d' Hisenda ens rebaixés la contribució, que aixís s'anivellarian les coses y l' una rebaixa nos faria consolar de l' altre. La justicia hi guanyaria.

En la mateixa sessió el concejal senyor Gelabert denunciá una lamentable agressió de que havia estat objecte, atribuhintla á l' oposició que cumplint son deber està fent á que 's destinin al servey públich les aygues de *La Pinya* y *Ribera de Ridaura*; y per demostrar que obra ab conciencia tractá á vista del Ajuntament aygua de *Sant Roch* y de *La Pinya* pe 'l clorur de bari, dact la segona un abundós precipitat blanc de sulfat de bari, proba de que dita aygua te un eccés de sulfats, probablement de calcs.

En vista de lo dit pel senyor Gelabert, la Corporació 's reuni en sessió secreta, en la que, segons nota oficial, s' acordá: fer constar en acta que l' Ajuntament s' enterá ab disgust de la agressió de que fou objecte don Geróni Gelabert, per entendre que dats els fets que la precediren més be que com á particular li fou dirigida com á Concejal per haber portat al Consistori l' assumpto de les Aygues de la Ribera de Ridaura y que per lo tant l' Ajuntament considera com inferida á la Corporació aquella ofensa per créuerla atentatoria á la llibertat que deu

tenir tot Concejal de ocupar-se en els assumptos de interès públich y que 's procedeixi à lo que la Comissió Central y 'ls concejals senyors Bolós y Vidal creguin que hagi lloch.

—
Diumenge al matí, à dos quarts de dotze, fou combregat don Estanislao Vayreda.

No cal dir quant y quant desitjém li desaparegui la enfermetat que sofreix y se restableixi completament del tot com més prompte millor.

—
A la tarde del dilluns prop passat va arribar à aquesta població el regiment de cassadors de Treviño que sortí de Barcelona fa poch dies per fer un passeig militar, habent fet algunes maniobres ab el regiment de San Quintín de guarnició à Girona, dimecres al matí sortiren d'aquesta vila en direcció à Sant Joan les Abadesses.

—
Sembla que à Madrid hi ha hagut cambi de ministeri, cosa fenomenal en nostre benaventurat país, ahont dintre de poch no 's trovarà ningú que no tinga la cessantia de ministre, sobretot si ha nascut del Ebro enllà.

Aquí à Olot no s'ha conegut gayre el cambi, y si no haguessin pujat el preu de la carn crech que 'ns trovariam tant malament avuy com antes.

—
Dimecres, dijous y divendres va celebrar la festa de son patró el barri de Sant Rafel; la gallarda no se pogué celebrar per motiu de la pluja, vege'tse molt desanimades, com de costúm, les sardanes que 's tocaren durant les festes, la tornaboda se vegé molt concorreguda, aixís com també se vegeren animadíssims els diferents balls que se celebraren.

Aquest barri ha tancat la tanda de les festes que 's venen celebrant durant l'istiu en nostra vila.

—
Després d'haber visitat la Exposició de Paris y la capital d'Inglaterra, tornan à trovar-se ab nosaltres, nostres benvolguts amichs en Rafel y Joan Hostench.

Desitjém qu'aquest viatge 'ls hi sigui de grata recordansa.

—
Aquesta setmana el temps ha sigut rúfol y humit haventse despertat el fret de tal manera al principi de la mateixa, que à la nit es feya del tot necessari l'abrich, havent nevat en els alts Pirineus y en els cims de Santa Magdalena y Platraver.

—
Sembla que l'Ajuntament ha pres l'acort de fer adoquinar la plassa del Conill per completar la reforma que s'ha fet à la font.

Igualment acordà la reparació del repartidor d'aygua de Santa Magdalena, à sollicitut d'alguns vehins de la mateixa.

—
Ahir en l'iglesia parroquial se celebraren uns solemnes Funerals en sufragi del fill adoptiu d'aquesta vila, Excm. Sr. Capitá General don Arseni Martinez Campos.

—
La nova ópera catalana *Euda d'Uriach*, lletra d'en Guimerà y música d'en Vivés, sembla que ha obtingut un éxit altament satisfactori al estrenarse à Barcelona y si be això ja era de presumir, en atenció als mestres que l'han composta, nosaltres ens en alegrém vivament del resultat y felicitem de veres per éll als dos insignes autors.

Nostre bon amich don Manel Malagrida, fill d'aquesta vila y resident á Buenos Ayres, acaba de publicar l'anunci per un concurs á fi d'obtenir un bon cartell de propaganda per l'empresa elaboradora de la marca cigarrillos París.

A n'aquest fi y pera més estimul inverteix en premis la cantitat de 3000 pesos.

Le Aidi Artiste de Toulouse fa grans elogis d'un quadro de nostre amich en Joseph Clará, augurantli un lloch distingit entre ls pintors francesos. Aquest jove sense deixar el palillo y 'l buril, de sobte ha pres els pincells y comensa tant be que ja sembla un mestre.

Avant y fora amich Clará que aqui no guanyaries pel tabaco y en aquest país ahont ets hi farás un rotllo molt més gran, que n'aquesta desgraciada nació nostra.

REMITIT

Sr. Director de SANCH NOVA.

Se li prega la publicació del següent remittit en el periódich de sa digna direcció:

La nova Junta de la Secció de Ciències Carreres Especials y Belles Arts del «Centre Escolar Catalanista» de Barcelona, després

d'haver pres possessió dels seus càrrecs, se creu ab el deber de fer present á tots los joves aymadors de la Ciencia y conreuhadors de Belles Arts de la terra Catalana, que continuarà y procurarà portar á bon terme ls treballs pera la celebració del Concurs científich y artístich que la esmentada secció iniciá á son degut temps, ab el mateix zel que ha demostrat en tot la digna Junta anterior.

Aquesta Secció, atenant á les rahanades peticions de gran número de joves desitjosos de prendre part en el Concurs, en sessió celebrada darrerament prengé ls següents acorts:

Primer. Allargar el plasso pera la admissió de treballs fins el dia primer de Desembre d'enguany.

Segon. Fer coincidir l'acte de la celebració del Certámen ab la Sessió Inaugural de les tasques del present curs académich, el qual se verificará la segona quinzena del mes de Janer de 1901. El dia y hora s'avisaran ab la deguda oportunitat.

Y tercer. Introduhir una modificació en el primer premi, que es el d'honor, ofert per la secció organitzadora al mellor treball científich ó artístich de tema lliure, en lo sentit de concedir premi al mellor treball artístich y un altre al artístich.

S'acordá per altra part augmentar el Jurat calificador en dos membres més, quins noms se farán publichs precisament.

Fetes les presents aclaracions per la Junta de la secció organitzadora del Concurs, en la ciutat de Barcelona al 23 d'Octubre de 1900.—Isidro Campllonch y Romeu, President.—Joseph Ros y Güell, Vis-president.—Joan de Dalmau y Domingo, Secretari.

Olor.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIKEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 20 al 26 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
21	Catarina Jutglar.	San Bernat	viuda	70
22	Jaume Badosa.	R. da S. Bernat	viudo	85
24	Joseph Cambras Cabañas. . .	Estiras	casat	37
24	Lluisa Puigferrer Serra. . .	Hospital	soltera	50
26	Joseph Masoliver Clos. . .	Hospital	viudo	56

Noys, 0. || Noyes, 3.

NAIKEMENTS

Noys, 3. || Noyes, 0.

Total defuncions, 8. | Total naixements, 3.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

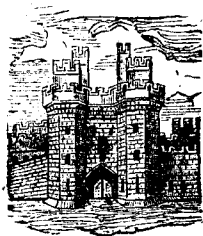
Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.

LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

PROVIN L' EXQUISIT

LICOR CANIGÓ

De venta en Cafés y Botellerías

Representant y depositari, D. Félix Planagumá,
Sant Rafel, 23.—OLOU.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en els carrers de Sant Esteve, núm 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila que en lo mateix establiment s'ha rebut un complert y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d'hivern, y que 's confeccionan trajes á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més económichs de Barcelona y altres capitals.

Casa Baleta

Camiseria y Corbateria

MADAPOLÁM

GRA D'OR

DE LA ACREDITADA FÁBRICA DE LA

Vda. de Joseph Tolrà

À 5 Y À 10 PESSETES PESSA

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari.